

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 16/01-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. marca 2001 predbežne prerokoval podnet Ing. L. H., bytom B., zastúpeného JUDr. Ľ. Š., advokátom so sídlom v B., vo veci porušenia čl. 11, čl. 12 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky odmietnutím „podnetu na začatie konania pred ústavným súdom uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 59/00 zo dňa 7. 9. 2000 na predbežnom prerokovaní podnetu“ a takto

r o z h o d o l :

Podnet Ing. L. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 3. januára 2001 doručené podanie Ing. L. H. (ďalej len „navrhovateľ“), bytom B, označené ako „Podnet na začatie konania pred ústavným súdom“. Keďže k podnetu nebolo pripojené splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa, ústavný súd ho vyzval listom zo 7. februára 2001, aby tento nedostatok odstránil. Navrhovateľ listom z 15. februára 2001, doručeným ústavnému súdu 20. februára 2001, pripojil k svojmu podnetu

splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom pre JUDr. Ľ. Š., advokáta so sídlom v B.

Z obsahu podania vyplynulo, že navrhovateľ sa ním domáha začatia konania vo veci porušenia jeho základných práv a slobôd upravených v čl. 11, čl. 12 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Podľa jeho názoru odmietnutie jeho podnetu na začatie konania pred ústavným súdom z 24. apríla 2000, doplneného ďalším podaním z 18. júna 2000, uznesením ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 59/00 zo 7. septembra 2000 v rámci jeho predbežného prerokovania „je porušením ústavného práva na prednosť medzinárodných zmlúv pred zákonmi, ak zabezpečujú väčší rozsah základných práv a slobôd, na nepremlčateľnosť základných práv a slobôd, porušením rovnosti v právach ľudí a porušením možnosti domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom súde“ v zmysle označených článkov ústavy.

II.

Podľa čl. 133 ústavy môže ústavný súd začať konanie na podnet fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich práv.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Zmyslom a úlohou predbežného prerokovania veci ústavným súdom je zistiť, či sú splnené zákonom ustanovené podmienky konania pred ústavným súdom v konkrétnej veci. Ide o zisťovanie, či prijatiu veci nebráni niektorá z okolností uvedených v § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Pri predbežnom prerokovaní podnetu ústavný súd v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou (II. ÚS 60/99, I. ÚS 65/00) vychádzal z toho, že prípadné

protiústavné a protizákonné meritórne, ale i nemeritórne rozhodnutia ústavného súdu nie sú napadnuteľné podnetom, nakoľko právomoc ústavného súdu je taxatívne vymedzená v čl. 125 až 129 a čl. 130 ods. 3 ústavy. Do tejto právomoci nepatrí také konanie, ktoré požadoval navrhovateľ. O ochranu základných práv a slobôd sa v takomto prípade možno uchádzať iba podľa medzinárodných dohovorov.

Na základe tejto skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde podnet navrhovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnený.